

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กาญจนา แก้วเทพ. แนวทางการศึกษาและทฤษฎีสื่อสารมวลชน เอกสารประกอบคำบรรยาย วิชา 512311 ทฤษฎีสื่อสารมวลชน. คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532.

กรุงเทพฯ :ธนาคาร. จากเพลงไทย ถึง เพลงลูกทุ่ง: ความเคลื่อนไหว ของเพลงไทย ตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยา ถึงปัจจุบัน . กรุงเทพฯ, 2527.

จินตนา คำรงค์เลิศ. ขนบธรรมเนียมประเพณี ค่านิยม และการดำเนินชีวิตของชาวชนบทไทย ที่ปรากฏใน เพลงลูกทุ่งไทย ตั้งแต่หลังสงครามโลกครั้งที่สองจนถึงปัจจุบัน. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2533.

จำรูญ หอมระรื่น. วรรณกรรมเพลงลูกทุ่งของ พร ภิรมย์.ปริญญาานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกภาษาไทย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม, 2534.

ฉกาจ ราชบุรี. ประวัติศาสตร์ธุรกิจเพลงลูกทุ่งไทย พ.ศ.2507-2535. วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตร์ มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2537.

ชยาพร เพชรโพธิ์ศรี . กระบวนการเลือก และนำเสนอ “ความเป็นไทย” ใน นิตยสาร “สวัสดี” . วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต, ภาควิชาการสื่อสารมวลชน บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.

เชษฐา จักรไชย. วิเคราะห์วรรณกรรม เพลงสุรพล สมบัติเจริญ .ปริญญาานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกภาษาไทย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม, 2535.

นิธิ เอียวศรีวงศ์. “เพลงลูกทุ่งในประวัติศาสตร์วัฒนธรรมไทย,” ศิลปวัฒนธรรม.
6(เมษายน 2528).

ปรมะ สตะเวทิน และคณะ. หลักและทฤษฎีการสื่อสาร. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัย
สุโขทัยธรรมมาธิราช, 2529.

พยงค์ มุกดา .เรื่องราวเกี่ยวกับเพลงลูกทุ่ง. ใน เส้นทางเพลงลูกทุ่งไทย. หน้า110-115.
กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ,2533.

พูนพิศ อมาตยกุล .จากเพลงไทยถึงเพลงลูกทุ่ง. ใน เส้นทางเพลงลูกทุ่งไทย. หน้า7-14.
กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ,2533.

พีชนี เชขจรธา, เมตตา วิวัฒนานุกูล, ถิรนนท์ อนวัชศิริวงศ์. แนวคิดหลักนิเทศศาสตร์.
กรุงเทพมหานคร:สำนักพิมพ์ข้าวฟ่าง ,2538.

มาลินี ไชยชำนาญ. วิเคราะห์วรรณกรรมเพลงลูกทุ่ง ของ ชลธี ธารทอง. ปรินิพนธ์ การศึกษา
มหาบัณฑิตวิชาเอกภาษาไทย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา, 2535.

เลิศชาย คชยุทธ. ไทยลูกทุ่ง. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มติชน, 2538.

สมกมล ลิ้มปิชัย . กว่าจะเป็นธุรกิจเทป. กรุงเทพมหานคร : เอช ที พี เพรส, 2536.

สมกมล ลิ้มปิชัย. บทบาทของระบบธุรกิจเทปเพลงไทยต่อการสร้างสรรค์ผลงานเพลง.
วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาการสื่อสารมวลชน บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2532.

ศุภยง พันธุมโกมล. การเชื่อมโยงเนื้อหาของเพลงไทยลูกทุ่งยุคนิยมในช่วง พ.ศ.2498-2535.
วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต, ภาควิชาการสื่อสารมวลชน บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2537.

สมชัย สิริวฑฒโน,พระมหา. ลักษณะทางพระพุทธศาสนาที่ปรากฏอยู่ในบทเพลงลูกทุ่งไทย.
วิทยานิพนธ์ปริญญาพุทธศาสตรมหาบัณฑิต มหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย, 2537.

สุกรี เจริญสุข. ดนตรีวิจารณ์. กรุงเทพมหานคร : หอรัตนชัยการพิมพ์, 2538.

วัฒนธรรมแห่งชาติ, สำนักงานคณะกรรมการ. กึ่งศตวรรษเพลงลูกทุ่งไทย. กรุงเทพมหานคร :
อมรินทร์ พรินติ้ง กรุ๊ป จำกัด, 2532.

วัฒนธรรมแห่งชาติ, สำนักงานคณะกรรมการ. กึ่งศตวรรษเพลงลูกทุ่งไทยภาค 2. กรุงเทพฯ :
บริษัทอมรินทร์ พรินติ้ง กรุ๊ป จำกัด, 2534.

อมรา พงศาพิชญ์. วัฒนธรรม ศาสนา และ ชาติพันธุ์ : วิเคราะห์สังคมไทยบนวามานุษยวิทยา
กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534.

อรรถจักร สัตยานุรักษ์. ทุนวัฒนธรรม. กรุงเทพธุรกิจ (21 ตุลาคม 2539).

เอนก นาวิกมูล. เพลงนอกศตวรรษ. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์เมืองโบราณ, 2527.

ภาษาอังกฤษ

McQuail, Denis. Mass Communication Theory : an Introduction(3rd edition). London :SAGE
Publication, 1994.

สัมภาษณ์

กานท์ การณวงศ์. สัมภาษณ์, 4 พฤศจิกายน 2540.

จรัส วิบูลย์วรกุล. นักจัดรายการเพลงลูกทุ่งทางวิทยุและโทรทัศน์. สัมภาษณ์, 19 กรกฎาคม 2540.

ชัยยันต์ ชูตระกูล. ประธานกรรมการบริษัทบีทีแอนด์เบส มาร์เก็ตติ้ง จำกัด. สัมภาษณ์,
31 กรกฎาคม 2540.

ชาย เมืองสิงห์. สัมภาษณ์, 19 พฤษภาคม 2540.

คลจิต ฐปรงชัย. อดีตเจ้าหน้าที่ สถานีวิทยุปชส.7 กรุงเทพมหานคร. สัมภาษณ์. 19 กรกฎาคม
2540.

ธานี ลวสุต. กรรมการบริษัทนิธิทัศน์ โปรโมชั่น จำกัด. สัมภาษณ์, 31 กรกฎาคม 2540.

ประยงค์ ชื่นเย็น. นักเรียบเรียงเสียงประสาน. สัมภาษณ์, 5 สิงหาคม 2540.

ผ่องศรี วรรณช. สัมภาษณ์, 18 พฤษภาคม 2540.

มนต์ เมืองเหนือ. ผู้จัดการแผนกดนตรีลูกทุ่ง. สัมภาษณ์, 25 กรกฎาคม 2540.

ยอดรัก สลักใจ. สัมภาษณ์, 10 สิงหาคม 2540.

ลพ บุรีรัตน์ . สัมภาษณ์. 25 ธันวาคม 2539- 8 มกราคม 2540- 24 กุมภาพันธ์ 2540- 11 กันยายน
2540.

ศรายุทธ สุปัญญา. นักเรียบเรียงประสาน. สัมภาษณ์, 5 สิงหาคม 2540.

ศิรินทรา นียากร. สัมภาษณ์, 10 สิงหาคม 2540.

สายันห์ สัจญา. สัมภาษณ์, 10 สิงหาคม 2540.

เอนก รุ่งเรือง. นักเรียบเรียงเสียงประสาน. สัมภาษณ์, 10 สิงหาคม 2540.

ภาคผนวก

กระแจะเข้ามาจี

สร้อย เขยิบ เขยิบ เขยิบ เขยิบ เข้มาจี

กระแจะ กระแจะ กระแจะ กระแจะ เข้มาจี

หากว่าคุณรัก ปีกดวงใจปอง แต่คุณมัวนั่งมอง ฉัน ก็ขอดี
 ใกล้เข้ามานิด ติดเข้ามาจี ถ้าจะรักสาว ต้องก้าวไว
 ลูกกะท้อนหนา ถ้าจะให้หวาน ค่อยๆ ทุบรับทาน หวานขึ้นมาได้
 หากว่าชอบฉัน หมั่นมาเอาใจ จะไปไหนลูกไก่ในกำมือ (สร้อย)
 มาดก้น่าสู้ นุ่นก็แจ่มแจ้ว เชื่องคิงแมว่วงนอน ในฤดู
 ให้งับมือแป่ ขุดมะพร้าววัน บีบกะทิเมื่อไร จะได้มัน
 ก็ลืกรักเขา เฝ้ามองตา ห่างจิ้งวาตองวา โถยังขาคัน
 เกิดมาเป็นขบ ล้าแล้วเอาเกิน อีกกี่วัน จะได้เจ้าไขแดง (สร้อย)

เกลียดห้องเบอร์ 5

หอมแฟนแต่งงานฉิมเสยอกหัก หนีความซ้ำหนัก มาพักที่ลพบุรี
 โรงแรมชั้นสอง เข้มาจองที่ห้องเบอร์ห้า หลับนอนนอนฤดู นอนที่มี สองคืนแล้วรา
 เพอลิ้นที่สาม สองยามกว่า ๆ ที่ห้องเบอร์ห้า มีเสียงพูดจาเบา ๆ
 นอนฟังน้ำเสียง ใกล้เสียงคล้ายเสียง แฟนเก่า แนนหูฟังข้างฝาเบา ๆ เหมือนแฟนเรที่เข้มาจีมัน
 ไม่ ตายคน แต่หนนึ่งอยู่ไม่ไหว ปีนมองรอดช่องลมไป หัวใจ หัวใจฉันมันซัดค้น
 แสงไฟสว่างเห็นเข้านั่งหยอกล้อเล่นกัน เข้ามาคืนนี้ฝั่งพระจันทร์ แฟนฉัน นั่นเองแหละหนา
 ปีนลงกลับมาคว้าเงินสี่ร้อยได้ จันทนไม่ได้ ต้องไปให้ไกลทุกตา
 จะไปให้พ้น เกลียดคนที่ห้องเบอร์ห้า อยู่ทำไมให้ซ้ำๆ รา ลแล้วลา เบอร์ห้าหลอกหลวง

ข้าฯ คือไทย

หวังเรียนและเพื่อน เรียนให้รู้เป็นครูคน
 เรียนให้เด่นเช่นปัญญาชน อย่าให้คนว่าเห็นปัญญาควาน
 คนจนอย่างข้า ขอยู่ทำนาเลี้ยงกาย
 ตั้งเรียนจบหลักสูตรจุดหมาย กลับมเป็นนาคของข้าก็ยอม
 เมื่อเป็นบัณฑิต มีหัวใจเหนือชนใด
 เพื่ออย่างไร้ให้ใครจงใช้มาเดือนเดือนไทยกันเองจนอม
 ไทยเป็นนายไทยข้าจะเต็มใจสมยอม
 ถ้าให้ข้าเป็นทาสให้ยอมฯ จะให้ข้ายอม ข้ายอม ไม่ได้

ชื่อมีกานหินดี ถิ่นเกิดข้าคือสยาม
 ถึงจนจนว่าเต่าทราย ข้าก็มีนามว่าไทย
 เข็ม ช้างเอื้องขวา กบอย่างข้า ข้าไม่ข้าใจ
 ข้ารู้ว่าข้าคือไทย ข้าโต มาได้ในแผ่นดินนี้
 มีองค์กษัตริย์เป็นจักรสูงเหนือกรุงไทย
 ชาติไทยอยู่ศรัทธาใจ ด้วยพระจอมไทยเปล่งบารมี
 พระคุณสิ้นเกล้าทั่วถิ่นไทยเรารู้ดี
 ถ้าใครกล้าแก่งับบารมี เป็นเล็ดคกลี ไม่มีรู้คุณ

เข้าวรรอ

ไปโดนขมหลอกอีกแล้ว น้องง้าวไม่ซัด
 ก่อนเคยเข้าใจ อยากได้เนตร
 ลืมมโนสกล เบ้าตาเค็ด
 เบิกว่า แซ่ดลิ้ม
 ไปโดนขมหลอกอีกซ้ำ น้องไม่จำไว้มัง
 อยากไปทรมพลิบลิ้มเงินถึง
 พี่เองรักจริง กลับชิงชิง
 ต้องมาขังข้าใจ
 คิดว่าพี่จน เข้าใจจนนี่ แล้วสรหฐูเป็นใจ
 ขาหลอก เขมร จนสมฤทธิ์
 ขาหลอกขาควงไฉนแม่พวงมาลัย
 ใจ ไฉนสะใจใหม่หนอ
 กลับมมสืบเกิดกะเดี รักพี่ี่ต้อง
 พี่ยอมรับคนขั้ววรด
 ลูกคนหัวใจไปไม่มีต่อ
 พี่จะขอรับเอง

กนถูกแย่งรัก

เกยรักคนสูงศักดิ์มา
 สวดดังหยดฟ้า แผลลมาจกใจ
 ปรากฏผล มาถูกคนแย่งไป.....คนตรี
 เขาผู้ดีเราไพร่ เลิกกันไปตามกรรม
 เลขหันมรอนหน้าคนจน
 รักสาวหน้ามล คดอยู่ก้นสลัม
 ที่แน่ใจว่าจะไม่ชอกช้ำ.....คนตรี
 เพราะแม่สาวสลัม ศักดิ์เร่าต่ำพอกัน
 ที่ไหนเลข แม่ยุคต่ำเคียด
 ตอนนี้มี อานสืบ แย่งท่าเมียอีกตัวนั้น
 คงเราทำไมถึงเลวปานนั้น
 จุดสำหัดดินตบชั้น โถยังมีกนแย่ง
 ยอมซ้ำใจแม่ไพร่หนเอา
 หนแฟนไปเขา กะเหรียงสาวก้มแดง
 ถ้าได้แฟนที่ปลุกพี่ปลุกเฟง.....คนตรี
 เขายังมีกนแย่ง จะเอาทาง ให้ตาย

กนออกหักหักบ้านนี้

อยากรู้ไปยงขานขึ้นแม่บ้านนี่
 ประหลาดกลัวว่า บ้านนี้เคยเบียดกนหัก
 เกยมีสาวใด ลมโหมโถมโถมความรัก
 กานเปื้อนแล้วคงประจักษ์ ว่ากนหักหักเกลียดขัด คนลวง
 ด้วยถูกคนรักหักอกเป็นแผล
 เจ้าแม่สบหัวใจแทบแย่ง ที่เจ็บแผลจนน้ำตาร่วง
 อ่านกันเสียชี ฟ้าเฝ้าที่กานคนหลอกลวง
 บ้านนี้จะไล่ไม่หวั่น ว่าคนลวงเข้ามารังแก
 บ้านนี้ มีชายโกล้วชั่ว
 ประทองหัวใจโดนผ่า หยอดน้ำตา แทนยาใส่แผล
 ดั่งสื่อล้ามาท โคนขวากที่กอดคิดเจอ
 ใคร ๆ เขาก็ไม่แล นอนเลียแผล สะอื้น
 โปรดเถิดดวงใจไม่ใช่หิมหวง
 ถ้าขอรักมาเพียงลวง แม่พุ่มพวงไปลวงที่อื่น
 เจ้าของบ้านชาย คล้าย ๆ จะยังไม่พิน
 ให้ชเห็นควมขมขื่น ล่องมะริน ก่องขมเลวไปแม่

จูบแล้วลา

ลมจูบดูปลิวช้ารวง
 จมเมื่อช้ารวงท่าเวลาแววกรเห็น
 นึกถึงวันฉันอยู่คนเดียว
 หนุ่มในเมืองมาเคี้ยว แล้วจูบที่
 พอ จูบเราแล้วก็ลา
 บอกฉันเพียงว่า เขาจะมาปลายปี
 คอเข้บวันนั้นจวบวันนี้
 หนุ่มในเมืองจึงบอจี้ ไม่มีแม้เงา

มองข่าวใบเรียว
 ลมปลิวจุกกร วะกริบวเสียวตรงแล้มซี่เขร
 เขมอียงหน้าแอมแนบที่ก้มมมา
 กระซิบนี้เสียงกระเส่าว่ารักภรรยาพี่
 มองเจ้าบเขาคูกัน
 หลอดรักกันลับ ไม่ห่างกันเลมหนา
 แฟนของราชาไม่มาหา
 หลอกให้รอคอยท่า จูบแล้วลาไปเลย

จใจดู

เลยลาเอ็งหมอมม มองเงาเงาไม่กลบ
 ใจฉันคงจะจิบ ใจฉันจิบกลางใจ
 เพราะแฟนของพี่ดาหวาน แต่งงานกับหนุ่มบ้านใต้
 บ้านพี่กับขวัญใจ เอี่ยมมันก็ใกล้ชิดกัน ห้องห้องเรือนั้นที่เคยดู
 เขาแต่งมื่อตอนกลางวัน ค่ำมาน้องนั้นชวนกันจู้
 เห็นภาพมันค่ากุดดา ปวดใจแทบบ้าไม่ดูก็ต้องดู
คนตรี
 มานอนใจซี้ ตมมันจ้กาพได้
 โลกเอ๋ยทำไม ทำไม โลกทำให้อดดู
 เหลียวมองตรงห้องบ้านเขา เจ้าคงกันเข้าประตู
 หน้าเค่งพี่แ้งมดู แล้วเขาทั้งคู่ดับไฟ ออกเอ๋ยต้องจ้ใจดู
 ถึงเจ้าจริง ๆ บ้างนาง ออกกไปไหนเค่งไปพึ่งประตู
 เหมือบนหนามมันค้หัวใจ บังมอจ้องให้ ไม่ดูก็ต้องดู

เจ้าของที่แรง

คนที่เรารัก และหวังเป็นฝั่งเป็นฝา
 เขาไปวิวาท์ วิวาท์เสียแล้วเออ
 แล้วที่ไหนได้มาแต่งใกล้ ๆ เรียบ
 เอ้อเออคุณเอ๋ยมันปวดใจเหลือจะกล่าว
 และภาพที่เห็นค่าเห็นเจออยู่เต็มวัน
 เขเออเขาจะกันทั้งวันเจ้าสาวเจ้าบ่าว
 เที่ยงวันเที่ยงคืนคิดคืนก่าตื่นทุกครา
 เจอะหน้าเจ้าสาวต้องเห็นเจ้าบ่าวทุกที
 ปีคหน้าต่างทุกบานที่เห็นตรงข้าม
 แต่เสียงจ้กกรรม บังคอบข้มเก็งมี
 ไม่เห็นเขลลอกกลับคืนแถมเสียงกลับได้ขึ้นลิ
 เดียวก็จ้ เดียวก็จ้ เดียวก็พี่ เดียวก็น้อง
 มองเขาสุขสันต์อ่อนก้มเจออยู่ก่าเข้า
 เขาทำเอวดเรให้เราได้เห็นได้มอง
 บุหล่งชายที่นอัยบ้าน ไปฝั่งข้มกลอง
 ย้ายเดอะพอ หมนขอร้อง ที่นี้เจ้าของที่แรง

ใจจะขาด

มองหน้าแล้วขังขัง
 เหมือนเขา เขเหมือนแต่ต่างคน คนรวมเข้าังก็ โอ๊ยมาแย่งแฟนฉัน
 หัวใจมันสั้น เหมือนโกรธมาหันหัวใจ
 ใจจะขาดแล้วเอ๋ย ใจจะขาดแล้วเอ๋ย
 คนศรี
 มองเขาเดินไปฟอน
 กอดหมอน นึกแล้วนอน หลับตา ตรงนั้นบวก ตรงนั้นนุ่ม ตรงนี้ชา
 โอ๊ย ใจน้ำ แล้วต่อมจะมิอะไร
 ใจจะขาดแล้วเอ๋ย ใจจะขาดแล้วเอ๋ย
 คนศรี
 นอนไม่หลับจับใจ
 เดินไวเหมือนมีโกรทกับกัน จะอยู่ไป ให้มันเจ็บทำไม่กับ
 พรุ่งนี้ ต้องย้ายบ้าน ขึ้นอยู่บ้าน คงน้ำตาย
 ใจจะขาดแล้วเอ๋ย ใจจะขาดแล้วเอ๋ย

ฉันทอยากเป็นดาว

มองเห็นดวงดาวพรารัจ้า
 ชุกอ้อมนอกฟ้า อย่างนั้นมาตลอด
 ฟ้าก็เห็นไม่เว้นคลายตลอด
 ยึดอกทอด กอดดาวราวกับจะหวง
 คนรักเคยเรียงเคียงใกล้
 เขาแปรเปลี่ยนใจ โธ่เขาใจไม่ห่าง
 เห็นอกฟ้าแล้วน้ำตาร่วง
 ฉันทเคยมีอ้อมทรวง แส่นสุขให้ชุกร่างนอน
 ดึกสงัดลมพัดฉิวๆ
 นุ่งใจหวนหวิว เวลานั้นเย็นอ่อน
 ณ ที่ตรงนี้ ปีกลายมีชายกะล่อน
 มานั่งจ้องอ้อม จ้านรจา ภาดฟ้าเวดดาว
 ก็นี่ไม่มีใครคู่
 ชิดชิดขึ้นหู ให้ฟ้าดูดังกล่าว
 เสียง หวิดโหล่นโชนไปชั่ว
 ฉันทอยากเป็นดาวแสงจ้า ให้ฟ้าคงจ้ง

เชื้อโบราณ

กิ่นนี้คืนเดือนแรม ฟ้าเต็มเต็มพรามพราร่วงด้วยดาวน้อย
 ลมพัดเย็นหน่อยๆ แลทำไมหนาวไม่คอยสักที
 นึกถึงคุณเขาช่างบ้าน ท่านบอกโบราณกล่าวอ้าง
 ถ้ายีบท่านบอกให้คราง ถ้าหนาวท่านบอกให้คราง ลองทำดูบ้างฮะก็หายดี
 ตั้งแต่เป็นสาวพรารุณ หนาวทุกวันฉันครางทุกที
 บางคืนนอนถี่ๆ ครางอย่างนี้ครั้งปีแล้วคุณ (โออ...)
 นอนหนาวมาตั้งนาน โธโบราณท่านยังช่วยให้หาย
 มีเคล็ดทำให้คลาย ผ่อนความหนาวที่โหดร้ายขงคราว
 หมอสาวเขยเดือนบ่อๆ ท่านบอกเลือดน้อยจึงบู่
 ท่านว่าให้รีบบำรุง เลบชื่อแต่ยาบำรุงดวงใจเลย มุ่งทำตามหมอสาว
 เลือดฝาดปรูดปราดเกิดขึ้น มาตอนนี้นั้นเลขหนาวยาว
 กองกรางดเมโบราณกล่าว พอดีหนาวได้ดีทุกคืน (โออ...)

เด็กมันชั่ว

เด็กมันชั่วเลขหลวมตัวไปหน่อย
 ใจชั่วเค็มพลอยถึงกราวมันต้องเปลืองตัว
 ผู้หมวดครับ ถึงจะจับผมก็ไม่กลัว
 ที่ผมทำชั่ว เพราะเด็กมันชั่วจริง ๆ
 เด็กมันชั่วเลขหลวมตัวไปหน่อย
 เข้าชั้นเด็กคอยมาทำเป็นป่วนหงุหนิง
 ก็แม่คุณหนูนั้นน่าเอ็นดูจริง ๆ
 ถ้าผมทำเนิงโลกจะคิงชายชาญ
 ผู้หมวดครับหมวดจะทำไฉน
 เมื่อหมวดหัวข้าศาลาย แต่ข้าไม่มีจักหนาน
 นิคนใจบุญเอาไปมาคุ้มใส่จาน
 ยกให้ถึงบ้านหมวดคงไม่กลัวเจานเสีย
 เด็กมันชั่วเลขหลวมตัวบานเบอะ
 หมวดครับจับเถอะ ผมไม่ยอมเออะกับเมีย
 หมวดครับจับผมไปกักขังเสีย
 ถ้าปล่อยผมไปเจอเมีย คงโดนขูดเบียร์หัวบาน

เด็วก็หมาชะหรือก

สวยจริง ๆ ยอดหญิงบึงสวย เจ็ดจลวยสวยจนที่บึงไม่ออก
 ร่างคนขำถึงจะดำแต่ก็ขำเด่น แรกพบเห็นใจมันเค็มจนแทบจะช็อก
 จะดูทรงผมก็กลัวขำ จะดูนัยตา นัยตาก็ดำ อือ เด็วก็หมาชะหรือก
 คู่ซู้คู่ บึงคู่อึงซึ้ง ออกคิง ๆ ซึ้งตันเป็นหนั้น เป็นหนอก
 ปากเรือแดง แก้มแดงจนเสียวใจช่าน
 หน้าน้องหวาน เหมือนน้ำตาล อยู่ในกระบอก
 ถ้าเป็นขนม จะอมให้หน้ามองน้องที่โรหมันใส่หลายซ้ำ อือ เด็วก็หมาชะหรือก
 แจ๋วจริง ๆ ยอดหญิงบึงแจ๋ว
 หน้าแป๋ว ๆ แจ๋วไปจนใจกระฉอก
 ลูกใครหนอ แม่พ่อช่าง แต่ง ช่างปั้น แต่งสองพัน ได้จะหมั้นไปหม่าเสียหรือก
 แน่จะจับเข้านิค ทำหน้าจ๋า ๆ ทำโกรธคิงแก๊งหน้าแดงจนดำ อือ
 เด็วก็หมาชะหรือก
 คู่ซู้คู่แม่คู่น้ำใจ นิ่งซึ้งคองแข็งจิงคิงุ่นกระบอก
 ใ้อู้หญิง สวยจริงยามที่เธอโกรธ ยามพิโรธ สวยจิงคิงหน้าให้ป็อก
 ดูหน้าสีหนอย ๆ งาม ๆ โยโหซึ้งมม มันน่าขำ อือ
 เด็วก็หมาชะหรือก

ตัดต้นผูกโบว์

(สร้อย) ตัดแคนโยงโย่ผูกโบว์ตัดดอกจำปา ตัดแคนโยงโย่ผูกโบว์ตัดดอกจำปา
หนุ่ม ๆ กระซุมกระซวย นุ่งกางเกงขาก๊วยแบกไหสุรา

เข้าเซยั้นเซยั้งได้เป็มเข้ามมาหา เห็นคอนไม้มาบอกว่าเราไม่งามเลยหนา
ไม้ม่าจะไม่เห็นมา แต่พอมมาเห็นเราโสภา ชมว่าสวย ตรงมาหัก ผ้าขาดคั้งศอก
ยังบอคนรัก เพราะหนักสุรา (สร้อย)

เห็นมาเห็นมา ทีไม่ม่านะไปไหนหนา หรือคอนไม้มา พมีสาวเจ้านั่งจะจำ
เริ่มมาแล้วพ่ถึงมา ถูกใครเขาไล่ถึงมา ทำเป็นซึ่ง
เอนมาซบ เอ้าซบก็ซบ ๆ อื้อสลับกาคา (สร้อย)

ทาเป็งรอ

หรือคหิ่งเรไร
กล่อมพุกหมีไพร กล่อมใจชาวรุ่ง
เสียงกริ่งกริ่งกรุ่ง ที่ลลควาย
บอกความหมายบ้านนา
 แก้มสาวชเวไพร
 ไม้หอมไกลดม่างสาวเมืองฟ้า
 การพูดการจกเข้าแบก
 เพราะตฤแท้ของรา
ใครจะมาเป็นแฟน ต้องให้เห็น เกี่ยวข่าวเป็นหรือเปล้า
ใครจะมาเป็นแฟน ชาวบ้านนา กลีบคลาไร้าหรือเปล้า
น้องเกลียดคนมามากับเจ้าชู้เกลียดผู้ชายหลายใจ
 ถ้าอยาคสูตัว
 เปิดหลังคร้ว เข้าจอมกันได้
 พร้อมจะเปิดใจให้เข้ามา
 น้องจะทาเป็งรอ

ทำดีซักรึเถอะน้า

สร้อย...หมู ทำดีซักรึเถอะน้า สัญญาว่าจะทำดี
เก็บคนยุคสองร้อยปี ทำดีซักรึเถอะเรา
ทำดี ซักรึเถอะเรา

คนตรี

ช. ฉันจะเลิกเหล้าเลิกยา เลิกเล่นน้ำและเลิกเล่นไฟ
เก็บเงินเอาไว้ ส่งลูกเรียนให้เต็มเขา
ขมขื่นป่วนมา จะได้พอมือชื้อยานรเรหา
ไม่ต้องกู้เขา ขี้มเขาน้ำให้ขื่นขม

ญ. ฉันจะเลิกเถโรงเรียน เลิกทำเขียนดินข่าเป็นกลุ่ม
เลิกไปมั่ววุ่น ที่สถานย่นเริงรม
จะเลิกโรนริน ยกพวกตีกันให้กาแระรม
จะเลิกนิยม กฤษณ์ผู้กฤษณ์มเย

สร้อย...คนตรี

ช. ฉันจะเป็นประชาไทย เสร้งวินัยที่มีในบ้าน
ข้าราชการจะพูดหวานอยู่ไม่วาม
จะสู้ทุ่มคนถือประชาชนทั้งใจและกาย
ลุงป้าตมเย จะได้หายเก้อเขิน

ญ. ฉันจะขำรดให้ดี ไม่รังเกียจที่ขุมขม
จะข้ามถนน ที่เครื่องหมาขให้คนเดิน
จะไม่ลอมชเม เดินอย่างสมมเย ให้โลกรว่แก่ปีน
จะเลิกขเคเหลิบ ที่มขและกะกะนาง

ทีเด็ดพุ่มพวง

(สร้อย) พุ่มเอ๊ย พุ่มพวง ไครอยยกจะควงกับพุ่มพวงเชิญมา หน้าผากเป็นล้าน ๆ
แล้วทีเด็ดไม่วางทั้งทีละใบหน้าใบตา

หน้าผากก็เขินล้าน นี่ถ้าไครต้องการก็เชิญมา
พวงแก้มก็เขินล้าน ออกหอมขนาน ๆ ก็ริมาชะ
ปากบางแถมช่างจ้อ ช้างไปนั่งอ้ออ้อครั้งละล้านกว่า
ลูกเสาสุกขนขี้เส้น ทุกสะกาวหมอนดาวที่เด่น
อันนี้จิวเป็นจะต้องกิลสองล้านห้า (สร้อย)

ทุกส่วนสมควรล้าน ที่ทุกคนไมค้ำคงเห็นด้วยหนา
ทรงพุ่มพอกุณยอัย อวดเขาได้เลยตาธ้า ธาธ้า
พุ่มพวงหงทีเด็ด ถ้าไม่มีแหวนเพชร แคว้งขำนาสู่ซ่า
อถ่างเห็นละห้เป็นหายจ้วง ออกกรรนาใหม่จะได้หายห้วง
ทีเด็ดพุ่มพวงก็หน้าผากใจข (สร้อย)

นอนฟังเครื่องไฟ

โห่หิ้ว โห่ ฟังเสียงคนโห่โกล้อ

จากเครื่องไฟ ของคนบ้านใต้แต่งกัน

เจ้าสาวถือเพื่อนเราหนอ เจ้าบ่าวรูปหล่อหน้านั้นเคยเป็นแฟนฉัน

คนถูกแบ่งแฟนเอาไป นอนฟังเครื่องไฟหัวใจมันสั้น

เสียงแขกมากล่าวเชิญเจ้าบ่าวดังลั่น

แล้วแขกคนเก่าเชิญเจ้าสาววงวนอื่น

แล้วให้ทั้งสองหอมกัน เขาจูบกันแน่นแล้ว เขาหอมกันแน่นแล้ว

จูบกันเข้า เอาซิเข้าจูบกันเข้า

สุขกันเข้าเอาซิเข้าสุขให้พอ

เจ้าสาวลงเตียงแก้วมวล เจ้าบ่าววงคว้นหอมแก้วซิหนอ

คนสุขถือคู่บ่าวสาว คนเศร้าคือเรา นอนเหงาใจฝ่อ

เสียงแขกมากล่าวเชิญเจ้าบ่าวอยู่ต่อ

แล้วแขกคนเก่าเชิญเจ้าสาวอีกหนอ

แล้วให้ทั้งสองกอดกอด เขากอดกันแน่นแล้ว เขากอดกันแน่นแล้ว

นึกถึงบั้งเนื้อ

ทีจะไปเรียนบางกอก คิดถึงบ้านนอกบั้งเนื้อที่เนื้อ ตั้งใจเรียนให้เก่ง

อย่าเป็นนักแข่งกันเนื้อที่เนื้อ อย่าให้แม่พี่คอยเก้อ อย่าให้พ่อพี่คอยเก้อ

พี่นะ ๆ พี่นะ ๆ ว่าลูกมา นั่งนับนอนนับ ว่าลูกจะรับปริญญา

จะอะพวดคุณผู้เป็นกินยา อย่าคบอย่าเล่นมันเนื้อที่เนื้อ

ทีจะไปเรียนบางกอก คิดถึงบ้านนอกบั้งเนื้อที่เนื้อ

จะอะสาว ๆ ขาวผ่อง อย่ามีศำรองกันเนื้อที่เนื้อ

อย่าเที่ยวใจลอยคอยเหม่อ อย่าแกล้งทำดีลูกซ่อ ทำพั่งทำผลอจนลูกพ้อง

บ้านนาหน้าซิมคิ้วทีจะลืมไว้มอง จะอะมบ่รูปผ่องน้องทอง

ไว้เด็กถึงน้องบั้งเนื้อที่เนื้อ

โนราห์หาย

ผมเป็นหัวหน้า โนราห์ใหญ่ ผมเป็นหัวหน้าโนราห์ใหญ่

ไปเล่นที่ไหน คนไล่บี้...คนตรี

(สร้อย) ทำไรทำเกิด อย่างเปิดผ้า ทำไรทำเกิด อย่างบีคผ้า

ทำไรไม่ว่าผ้าอย่าเปิด...คนตรี

ผมจะขอกล่าวเรื่องราวนกกะชั่ง ผมจะขอกล่าวเรื่องราวนกกะชั่ง ตัวเมียบินสูง ตัวผู้บินต่ำ
คืนไหนเดือนคว่ำว่าเดือนหงาย คืนไหนเดือนคว่ำว่าเดือนหงาย คืนไหนเดือนงายว่าเดือนคว่ำ
ดอนไหนรดคว่ำว่ารดหงาย ดอนไหนรดคว่ำว่ารดหงาย ดอนไหนรดหงายคนว่าคว่ำ

(สร้อย)

ตอนนี้โนราห์ตัวดำ ๆ (ซ้ำ) เจ้าลงอาบน้เล่นเอาเถิด

โนราห์ตัวใหญ่บุงผ้าเปิด(ซ้ำ) โนราห์ตัวนิค บุงผ้าเปิด

พรานบุรุษ มาพบประสพเข้า(ซ้ำ) จับโนราห์เจ้าพาหนีเชิด

เล่นไปเล่นมาโนราห์หาย (ซ้ำ) โนราห์ไปไหนไม่มาเชิด

ถูก ๆ ทั้งหลายหญิงชายเจ้า (ซ้ำ) ใครเห็นโนราห์บอกทีเถิด

บอกแล้วบอกแล้ว อย่างเปิดผ้า (ซ้ำ) บอกแล้ว โนราห์ผ้าอย่าเปิด

คนเห็นบ่งขาได้เมื่อไหร่ (ซ้ำ) เขาก็ชอบใจแล้วพาเชิด

(สร้อย).....2 ครั้ง

(พูด) ถูก ๆ เห็นโนราห์ผมไหม (ลูกคู่) ไม่เห็น ไม่เห็น

(พูด) แล้วมันไปทางไหน ออกมาเล่นแต่ลำเดียว หนีตามผู้ชายไปซิ

บ้านใกล้เรือนเคียง

บ้านเรือนเคียงกัน บอามองทุกวัยเคยเชียว

เห็นหน้ากันบ่อยเดียว ถ้าใจไฉนมาเที่ยวไปมา

หากมีวันใด ที่นวลหายไปไกลลา

ไอ้ย ใบสุรา พี่นั้นเหมือนว่า ถูกลนด้วยไฟ

ถ้าน้องกระชู้ กระชี่ มาคุยกับพี่วันใด

พี่แทบจะเหาะจะเหิร เหมือนเดินแผ่นดินไม่ได้

ถ้าน้องทำโกรธพี่ซึ่ง พี่ตั้งกับพี่วันใด

พี่แทบจะโดนกองไฟ ให้มันตายไปเชียวน้องยา

บ้านเรือนของถ้าน้องคลอจู่รา

ก็เหมือนหนึ่งว่า วิมานล้ำนั้นเชียว

ถ้ามีงอนงอน ร่วมเรือนไว้ร่อน กลมเกลียว

รักเดียวใจเดียว ไม่แคลหลิวงองหญิงใดอีกเลย

แม่คู่ช แม่คู่ช แม่คู่ช แม่คู่ช เนื้ออุ่นทรามชย

อย่างงอนงอนไปเลย ไม่เคยรักใคร่นี่นา

แบ่งกนละครึ่ง

(สร้อย)...ครึ่งนี้ ครึ่งนี้ วัคครึ่งนี้ กรรมการครึ่งนี้...(ซ้ำ 2 ครั้ง)

คนตรี

มีพระ มีวัด ก้วอึดคักทำไมพวกเรา
 หลอกพระ หลอกเจ้ากินไปวัน ๆ หนึ่ง
 ไปวัดลงทุนจัดงาน หลอกท่านให้ฝันถึง
 ได้กำไรเจกงาน เอ๊ย เรากรรมการครึ่งนี้

(สร้อย) ...คนตรี

พิมพ์เหรียญ พิมพ์พระ มานั่งจำจะให้ญาติโยมเช่า
 บอกเอาเงินเข้า ในวัดเราทุกบาทสลึง
 พอวัดหลงกลประเภศ โยมญาติเช่าซึ่งกันถึง
 กรรมการรอบจัด เอ๊ย ก็บ่งจากวัคครึ่งนี้

(สร้อย) ...คนตรี

หลอกวัด ให้มี หนึ่งใหญ่คนตรีก็มากมาย
 บอกค่าใช้จ่าย วัดไม่ต้องพูดถึง
 พอหนึ่งคนตรีขอเงิน ทำเป็นทำเว้ากบั้งบั้ง
 ทุนกำไรก็หาย เอ๊ย บังให้วัคจ่ยครึ่งนี้

(สร้อย) ...คนตรี

ผู้ชายในฝัน

ตั้งแต่ขึ้นสาวเต็มกาย หนูผู้ชายถูกใจไม่มี หน้อกินฝันเห็นเลบ ไม ๆ ว่าหนผู้ชายยอดดี
 พาไปเที่ยวดูหนัง พาไปนั่งจู้จี้ แล้วพาไปเที่ยวชมสวน เต็ดดอกกำควนส่งให้ด้วยซี
 เสียบหูให้ตั้งหลายหน เสียบหล่น เสียบหล่น ตั้งห้าหกที ตกใจตื่นตอนตีสี่
 แหม เสียบคางจ้ง... แหม เสียบคางจ้ง

ตีห้าไม่ถึงก็จวน กิดทบทวนเรื่องฝันฉันดี ผู้ชายอะไรหน้าหยิก กระจะชิกระจะชิหน้ารักหน้าดี
 เฝ้ารมาออกออหะเซ ทำสนาะมากมี ฝันว่าคิดอยู่ หวาม ๆ ถ้าถูกลวนลามจะทำไงดี
 ความกิดพอหยุดลงก็บ หนบหนับหนบหนับ เขาจับเขาจี้ ตกใจคั่นมเสียบนี้
 แหม เสียบคางจ้ง แหม เสียบคางจ้ง...

พ่อสยาม

เราเกิดเรากิน บนแผ่นดินรูปชวาน
 มีพ่อเคียงกับทุกบ้าน เราเรียกกันว่าพ่อสยาม
 ได้บารมี คู่มเกลีลูกไทยทุกนาม
 ควรหวังดังของต้องห้าม พ่อสยาม พระขี้งิ้วใหญ่
 เพราะพระพ่อชาวไทย เป็นหลักชัยชีวิต
 พ่อมีเมตตาในจิต ยามลูกผิดพ่อขังอกภัย
 แคลลมนโหมตาม พ่อสยามไม่เคยข้อใจ
 เทียวตามบุรุษศุขลูกไทย หาน้ำใจใครเท่าพ่อเรา
 พ่อนำสยาม ชำรุดสู่ประดุศุขสันต์
 ลูกไทยพร้อมใจบีคั้น เกิดทรงธรรมไว้เหนือเกล้า
 พ่อดีเหลือใจ ลูกไทยอย่าทำหุนา
 อย่าแข็งกลนบุญคนเฒ่า พากว เมสร้าสู่แห่งองค์
 บ้อมเกล้าบูชา ด้วยสัจจาลูกไทย
 ต่างพวงมาลาพวงใหญ่ บูดเกล้าให้พระเจ้าอยู่หัว
 หากมีผองภัย โกล้งจอมให้สู้เน้ครอขบคร้ว
 ซิฟไทยพิลิวี่ไม่กลัว เกิดเหนือหัว คือพ่อสยาม

เพลงมอเตออร์ไซค์ท่าหล่ม

แผ่นของไครมอเตออร์ไซค์ท่าหล่ม
 หน้าแบนสวยสะดุคตา
 ปีนเนินจะมีก็ไม่มีไครมา ดมหนา เรอเลย ซักกลน
 แผ่นของไครมอเตออร์ไซค์ท่าเร้วง
 หุ้มพวงมิวบางคางมบ
 เจ็บตรงไหนปวดตรงไหนมมกลับ
 หน้าบนแล้วพี่จะฝนยาทา
 โยบโถมงมถ้าใครไม่ตาม ก็โง่เป็นบ้า
 แหม่นว่าใครไม่ปรารถนา จะรีบคว้าน้องเซบซิ่น
 แผ่นของไครมอเตออร์ไซค์ก็คัสัน
 ชำรุดวันห้ามหวงเอเกิน
 หากวันนี้ถ้าไม่มีใจพขี้น
 ชำรุดกินแล้วผมจะตีอะบิเบบ

มาลัยกระดาม

กระดามสีแดง พัดคัดแปลงด้วยควมตั้งใจ
 ตัดร้อยเป็นพวงมาลัย หัวใจจะให้ใจมจรู
 หุคค่าหนึ่งร้อย ไว้รอคอยคล้องกอน้องอยู่
 กลิ่นไม่มีสีไม่หรุ แต่ใจพื่ออยู่กับพวงมาลัย
 ได้ข่าวขวัญตา จากบ้านนาแหะลาฝั่งคลอง
 ล่องฟ้าไปเป็นดาวทอง ได้ครองตำแหน่งขวัญใจ
 ข่าวว่าดาวน้อย น้องจะลอบฟ้ามาบ้านไร่
 พี่จึงคอยตั้งใจ กอบกคล้องมาลัยให้เกียรติตรา

มาลัยกระดาม อาจดีเกินกว่าช่อดอกไม้
 แต่ใจของมาลัย อุกฤษณ์ใจศรีธรรม
 ทั้งที่ตระหนัก ว่าคนรักไปเป็นตรา
 เธอจะลอบลอบฟ้า ไม่กล้ามาทวงใจ
 สวาบทศัมพันต์ เขตสะพานจบวาสนา
 สิ้นหวังได้ดวงตรา น้องมาเป็นคู่กุญแจ
 แต่พี่ยังหวัง พบน้องนางทั้งใจร้องไห้
 นิ่งใจลอบร้อยมาลัย จะคล้องดวงใจวันเจ้ากลับมา

รางวัลนักรบ

จะเสียอะไรก็เสียไปเถิด
 อ้อมศิวจลาจลเกิด ลอยเงาประชิดบนเนินดิน
 ศึกวีรถึงมาว ยังมีเงาที่อยู่ที่ถิ่น
 ซัดลิ้นให้มันดูหมิ่น ขอบม่นดินก็สิ้นชาติคน
 ไบตันตระกูลที่สูญชีพดับ
 ถูกเขมเพินสับ ลอยมันดูเถิดก็เห่น
 ทำนบอมพร้อมตาม ไม่ขายศักดิ์ขบแห่งคน
 ชาติไทยจึงได้ตั้งต้น สร้างตัวคนงุ่มนขวานทอง

รางวัล นักรบที่จบชีวา
 ได้ความเป็นไทยเรือเหมา มันคุ้มค่าโหมเพื่อนทั้งผอง
 ได้ที่รูปขวาน ให้ลูกหลานได้ยั้งคำพอง
 ชุกอได้ยอมเฆมของ คือผลของนักรบโบราณ
 เรนซึ้งชวยชวยลูกหลานทวดปู่
 ต้องพร้อมกันสู้ ตบเรอภัยไทยผู้กล้าหาญ
 เลือดไทยรักไทย จึ่งไปร้องเฆมไทยโบราณ
 รางวัลชาติไทยของท่าน สิบลูกหลานอีกเป็นล้านปี

ส่งแฟนขึ้นรถ

แฟนจะลาวันนี้จะร่ววง เดินคู่แฟนดวงส่งขึ้นรถไฟ แฟนจะลาบ้านไป
กรุงภาพปลายทางแสนจะห่างไกล ขออวยพรให้พี่ปลอดภัยเถิดหนา

ไปรุ่งเรื่องถึงเมืองนครวย ไปเจอคนสวยอย่าลืมน้องนา
มีศดรงค์แล้วนั่งบาร์ พี่อย่ามัวเมาหลงกินเหล้ายา

เห็นคนเขียนดา นาคดูรออย่าผลอ เจอะแ่งน้อยบุงนิตปิดหน่ออย่าลืมกันเนื้อ
เจอะนางฟ้า ถ้าสายกินหน้าอย่าพามาเนื้อ

สยามเมืองยิ้ม

จงภูมิใจเกิดที่เกิดเป็นไทย
มิเป็นทาสใคร แหละมีน้ำใจสิ้นปรี่
ทั่วโลกกล่าวขาน ขนนานาม ให้ว่าสยามเมืองยิ้ม
เราควรกระหม่อมถึงความดีงาม
คนเขินใจชื่อได้ชื่อว่าไทย
ร้องมาจากไหน ขาดไทยไม่เคยหวงห้าม
ข้ามเขตข้ามโขงถิ่นนี้แจ่ม มาพึ่งใจบุญเมืองสยาม
เรียมรับความดีท่าบ่อสงคราม
สิ่งซึ่งสื่อนาม สขมมีมิตรแท้ใจ
ขอเตือนท่านผู้อ่าน อย่าทำอะไรให้ไทยร้ายเร
คนไทยใจชื่อ เขาถือแต่โบราณกาล
แต่เพียงข้าவுศูกหนึ่งงาน ใครลืมของทำนั้น เนรคุณ
คนไทยรักชาติและศาสนา
เกิดองค์เจ้าฟ้า ผู้ทรงเกียรติเมื่อนานาญ
ถ้าท่านเคารพพิธีของไทย ท่านอยู่ต่อได้อีกนานคุณ
สยามใจบุญ ยังยิ้มเสมอ

สาวนทังแผ่นดิน

หากมีเวลามาเยี่ยมบ้านนาข้างน้อที่น้อ
อย่ามัวไปเห่อ แสงไฟในเมืองมั่งคั่ง
อย่ามัวไปจ้องคิดนักธุรกิจ
ทุ่มเงินเป็นตั้ง แล้วก็ยังไม่ไฉฉิว

ได้กินไขดาวสด ๆ คาว ๆ หอม ๆ ฟุ้ง ๆ
อย่าลืมบ้านทุ่ง ที่กินผักบุ้งแครงคั่ว
เจอสาวงามทรง อย่าไปหลงตามัว
ไปไคว้นามัว ระวงค์หัวน้อยหนา

เก็บเงินได้ทำไรแล้วพี่
ลุงมามีมี ห่อของหีบหมา
เมื่อไหร่พี่จะกลับบ้านนา
ช่วยส่งข่าวมา ค่วงหน้าจะได้ใหม่

หากพี่กลับมาซื้อผ้าตา ๆ ฝากน้องข้างน้อ
อย่าให้คอยล้ง นะพี่อบกิมเสื้อใหม่
อย่าหาหญิงงาม กลับมาห่มน้อใจ
อาจหามาได้ แต่อย่าให้สวดยืน

หยดฟ้ามาถิ่น

ไอ้เจ้าดอกฟ้าเอยพี่เคยไฝฝืน
มองข้างบู่ทุกวัน รักจับเข้านาคซึ่ง...คนตรี
หมาจะคิดเจ้าไว้เป็นคู่ผูกพัน
บ่มีจะถูกใครหลอก พี่ไม่หวั่นเหวี่ยง
คู่สุดสามหม่นลงบ่มีจะสองไม่ถึง
พี่ยังคงนั่งไม่สร้างสัน

เมื่อไรเราหนามเฒ่าดอกฟ้าไซพิน เจ้าจะหล่นลงดินให้พี่ข้างหนา
พี่จะกอดดอกฟ้าไว้ไม่ห่างกาย ไกรจะมากล้ากลาย พี่ยอมตายนะน้องเอย
บึงจับหัวใจ พี่คลั่งไคล้แต่เขา

ตัวมันต่ำหนอเราจึงไกลเขาออกเอย...คนตรี
น้องเป็นเร ชรดคองมหายชัย
ตัวที่ต่ำเพียงน้อย ไกรจะปล่องมาเอย
ไอ้เจ้าดอกฟ้าเอยพี่เคยต้องลา
รู้ตัวดีว่าไม่เหมาะสม
พี่ต้องจ้ใจจรกศะห้อนระทม...คนตรี

แม้บุญที่มีสมแล้วจะกลับมา กอขยที่กอดดอกฟ้านะเจ้าเอ๋ยหม่นหมอง
พี่เอยพี่เดียว หละน้อง รับรองว่าต้องมาขอแน่

หลงมนต์คนเอฟเอ็ม

คนวีรคั้งฟังเอฟเอ็ม
 ใจนใจเค็มจริง ๆ ผ่าผ่า
 เห็นคนบ้านนอกอกอกมา
 ตั้งท่า จะเกี่ยวหัวพุง
 ฟังเพลงฝรั่งเปิดดั่งย ๆ
 มาพันลึกลับและเพลงลูกทุ่ง
 แล้วเอาเงินมาทุ่มเป็นขี้
 พอได้บู้ง นั่งคาบขลุ่ยรอไป

หลงมนต์คนเอฟเอ็ม
 เสียลับกันทิ้งดวงใจ
 รักเขา ยังไงก็ไต่
 เกลศุดท้าย ก็เคียงคู่ ๆ
 มาจนเกล็ดกลิ้งกลิ้งนี้ เคาเกลี้ย
 คนเอฟเอ็มมาทำให้กั๊ก
 เสียใจที่ไปตกหลุม
 เคียงคู่ ๆ บ้านไว้ให้หนุ่มเอฟเอ็ม

หนูไม่รู้

ขอโทษทีโทษทีโทษที	ที่ไปซัดคนมีเจ้าของ
ขอโทษทีเกือบจะตีราจอม	เขาไปว่าร้องว่าเขา โศดซิงซิง
หนูไม่รู้ว่ามีแฟน	เห็นมาดมมนศุศุเจียนเป็นหนัง
หนูไม่รู้จริง ๆ	ว่าเขาเมียงคตหญิงกอบหวง
ขอโทษทีโทษทีโทษที	ที่ไปซัดคนมีคู่กวาง
ขอโทษทีที่ไปชอกของหวง	ถ้าไม่ท้วง เห็นจะแย่นะเรา
หนูไม่รู้ว่ามีแฟน	เห็นหลังดีหนูก็เลยชอบเขา
หนูไม่รู้เพราะหนูบอ	เขาบอกเขารักหนูคนเดียว

หนูไม่เอา

แม่แฟนใครหนอรูปลหล่อ	เห็นนางั่งจ้อจิบฉับตั้งนาน
ท่าทางชอกงแต่งงาน	แล้วมีแม่บ้านลอบแห้วสมรณ
หนูไม่เอา	คนมีแฟนจะกวางแขนก็กลัวแฟนเจอ
หนูไม่เอา	กลัวแฟนเจอ แต่แฟนเผลอมาหน่อยก็ดี
อุ๊บนแฟนใครหนอยังหนุ่ม	เป็นเจ้าบุญทุ่ม ทุ่มเงินทุกที่
ทุ่มดีทุ่มดีมาคดี	แหมมมาศยก็มีแฟนกวางเดิน
หนูไม่เอา	คนมีแฟน จะกวางแขนก็กลัวไม่พอลิน
หนูไม่เอา	ไม่ต้องซีจู้ แต่มีเงินนี่ซีจู้ก่อน

หัวใจวายหัว

(สร้อย)...จวนขยาเอ๊ย จวนขยาเหล่า	หัวใจวายหัวไม่รู้จะเร่ไปไหนใคร
จะทิ้งคนหนุ่มก็กั้มกั้	จะทิ้งคนแก่ไม่รู้จะแบ่ดลนไหน
จะทิ้งคนหนุ่ม ก็กั้มใจแท้	จะทิ้งคนแก่ก็กลัวคนแก่ตายไว
จะซื้อเปลจวน	เอ๊ยไอ้ที่สายเหย่อน ๆ
จะซื้อเปลจวน	เอ๊ยเอมเมอนแคว้งไกล
ราคาของเปล	นั่นมันก็คงไม่แพง
แต่เรื่องคนแคว้ง	นี่ซีจะหาที่ไหน
ทวดทรงองค์เวย	ก็ไม่ไหลไม่ละลาย
ไม่ถึงกับดอดหล่นละลาย	นี่สมใจหรือไม่
เพิ่งเริ่มวัยหวาน	มันจวนเม็ง
อองซาจะไม่ถั่ง	แต่เรื่องหลสมหงได้
ถ้าใครไฟแรง	มาชิมารับแคว้งเปล
ไอ้ละหย ไอ้ละเห่	ให้หเพรี่ยหัวไว ๆ
(สร้อย)	
จะรักรถไฟ	เอ๊ยกลัวจะไม่สมกะเน
จะรักเรือเมล์	เอ๊ยเรือก็เร็วไวไฟ
มอง ๆ ลีเก	ก็กลัวต้องเปย์เงินหวาน
ลิกปากหวาน	ฉันกลัวจะหวานไปไม่ไหว
จะคบไปลิศ	ก็กลัวจะเผลอกไปเิก
กลัวนอนกรนเหล็ก	เพราะฉันมันชอบเล่นไฟ
จะรักพ่อค้า	มันคือรามาวัน ๆ
ประเดี๋ยวจะเซ็งก็ฉัน	ซี้นหนืออัสถังได้
ต้องรักชวามา	เห็นถ้าจะฉิม
ถดมั่งอ้อมมั่ง	กลัวเมรักก็หึงจรัใจ

ห่างหน่อย...ถอยนิด

(สร้อย)...ถอยห่างไปนิด อิกนิด นั่นแหละ
ห่างอีกสักนิด อิกนิด นั่นแหละ...(ซ้ำ2ครั้ง)

คนตรี

แ่นะ แ่นะ แ่นะ แ่นะแ่นะแ่นะ แ่นะแ่น้ำ
ทำดีลูกซ้อ ทำเป็นทำเถือ ทำเป็นผลอมแ่นะ
เอ็งมมือยาว ๆ ยู่ห่างแ่นะแ่นะ
น้องกลัวมือขาว เพราะขี้เถียงมาแ่นะ
ทำซิมกะถือไม่เอ็งไม่แ่นะ
แ่นะแ่น้ำทำชเอาแ่น้ำมาแ่นะ...ยั่ว

แ่นะ แ่นะ แ่นะ แ่นะ แ่นะแ่นะ แ่นะแ่น้ำ

ถ้าคนแ่น้ำจ้า ช้องมองค่วงส่า กิดจะหมั่นซิวแ่นะ

ทำมือทำเถือ นอกไม่แ่นะ ๆ

ซักชวนชมกรุง คบยุงเ่งเ่งเ่ง

คอบแ่นะก็เ่งเ่งห่างเ่งแ่นะ

แ่นะแ่น้ำทอมฟอดเอ็งมือคอดสิแ่นะ...ยั่ว

(สร้อย)...คนตรี

อี้อือ... หล่องจิง

อี้อือ หล่องจิง อ้าฮือ หล่องจิง

คู่โกรษะหมิ่นเ่งเ่ง

เ่งเ่งของศวมเ่ง เ่งเ่งถึงสิ่ว

ถ้าเ่ง โจอ้งจิง

อี้อือ หล่องจิง อ้าฮือ บิดเ่ง

เ่งเ่งค่องมขนขน

คู่ม้าเ่งศวมเ่ง โสคเ่งเ่งเ่งเ่ง

เ่งเ่งเ่งเ่งเ่ง

รวมขนค่องมเ่งเ่ง เ่งเ่งเ่งเ่งเ่งเ่งเ่ง

เ่งเ่งเ่งเ่งเ่งเ่งเ่งเ่ง

เ่งเ่งเ่งเ่งเ่งเ่งเ่งเ่ง

เ่งเ่งเ่งเ่งเ่งเ่งเ่งเ่ง

อี้อือ หล่องจิง อ้าฮือ มาคเ่ง

เ่งเ่งเ่งเ่งเ่งเ่ง

ถ้าเ่งเ่งเ่งเ่งเ่งเ่ง โจอ้งเ่งเ่งเ่งเ่ง

เ่งเ่งเ่งเ่งเ่งเ่งเ่งเ่ง

อี้อือ หล่องจิง อ้าฮือ หล่องจิง ๑

ประวัติผู้วิจัย

นายขจร ฝ้ายเทศ เกิดเมื่อวันที่ 7 มกราคม พ.ศ. 2517 จบการศึกษาปริญญาตรีเกียรตินิยม
อันดับสอง จากภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
เมื่อปี พ.ศ. 2538 ได้เข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาโทบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารมวลชน
คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปี พ.ศ. 2538 จนสำเร็จการศึกษาในปี พ.ศ. 2541

